

University of the Pacific Scholarly Commons

Euler Archive - All Works Euler Archive

1786

De descensu baculi super hypomochlio cylindro fixo delabentis

Leonhard Euler

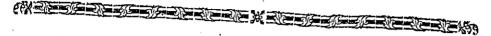
Follow this and additional works at: https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works

Part of the Mathematics Commons
Record Created:
2018-09-25

Recommended Citation

Euler, Leonhard, "De descensu baculi super hypomochlio cylindro fixo delabentis" (1786). *Euler Archive - All Works*. 603. https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works/603

This Article is brought to you for free and open access by the Euler Archive at Scholarly Commons. It has been accepted for inclusion in Euler Archive - All Works by an authorized administrator of Scholarly Commons. For more information, please contact mgibney@pacific.edu.

DE

DESCENSV BACVLI

SVPER HYPOMOCHLIO CYLINDRICO FIXO DELABENTIS.

Auctore

L. EVLERO.

§. I.

eferat tabula planum verticale, in quo detur circulus CcA, Tab. I. fectionem circuli horizontalis fixi exhibens, fuper quo ba-Fig. 10. culus FfGg incumbens delabatur, qui elapfo tempore t fitum teneat in figura repraesentatum, vbi circulum tangat in puncto A, ita vt, ducta per centrum circuli C recta verticali cCP, baculus ab ea declinet angulo $cCA = \Phi$, ac ponatur radius huius circuli seu cylindri CA = a. Tum vero reperiatur baculi centrum grauitatis in M, vnde intra baculum secundum longitudinem ducatur recta MB, ita vt intervallum AB referat semicrassitiem baculi, quae vocetur AB = b, at breuitatis gratia ponatur distantia CB = a + b = c. Praeterea vero vocetur distantia MB = s, ex

qua intelligitur, quovsque baculus labendo iam peruenerit; quandoquidem manifestum est, si tam angulus $c C A = \varphi$ quam istud intervallum M B = s evanescerent, tum baculum in puncto c cylindro incumbere et in aequilibrio fore constitutum. Quibus positis quaestio huc redit, vt ad datum quoduis tempus t tam angulus φ quam intervallum s assignari positi.

Longitudinem baculi hic non in computum duco, quoniam per se euidens est, cum eius superior terminus F cylindrum fuerit praetergressus, tum motum, cuius inuestigatio hic nobis est proposita, esse cessaturum, et baculum per folam grauitatem deorsum delapsurum. At vero in calculum potissimum ingreditur massa seu pondus totius baculi, quod littera M designetur, quo ergo centrum granitatis M verticaliter deorsum nitetur. Praeter hanc vero vim baculus quoque sustinet pressionem, qua in puncto A ad cylindrum apprimitur, et qua cylindrus in baculum secundum directionem AB reagit, quae, quia non aliter nisi toto calculo absoluto determinari potest, tantisper littera II indicetur, ita vt iam baculus a duabus viribus follicitari fit censendus: altera scilicet, qua centrum grauitatis M deorsum vrgetur, quam posuimus = M; altera vero, qua in puncto A secundum directionem AB ad baculum normalem repellitur, quamque posuimus = II. Insuper autem, nisi tam cylindrus quam baculus habeat superficiem persectissime politam in A, vbi baculus super cylindro prorepit, dabitur frictio certae parti pressionis II aequalis, quae statuatur = λ Π, cuius directio erit recta A F. Denique ad motum gyratorium, quo baculus ciebitur, definiendum, fit eius momentum inertiae respectu axis horizontalis per centrum grauitatis M transeuttis = M k k.

- S. 3. Quo autem motus, quem istae vires in baculo generabunt, per principia mechanica determinari possit, eum ad binas directiones sixas reuocari oportet; quem in sinem ad rectam verticalem c C P ex M normaliter ducatur recta horizontalis M P, ita vt situs puncti M determinetur per has duas coordinatas: C P = x et P M = y, quibus scilicet opus est ad motum progressiuum centri gravitatis M inuestigandum. Pro motu autem gyratorio perspicuum est, praesentem baculi inclinationem ad horizontem aequalem esse ipsi angulo c C A = ϕ , qui, vti facile intelligitur, a viribus sollicitantibus continuo augetur.
- §. 4. Hic autem primo videndum est, quomodo binae coordinatae x et y per binas variabiles stabilitas of et s determinentur. Vbi quidem facile patet, fore

C P = x = s fin. $\phi - c$ cof. ϕ et P M = y = s cof. $\phi + c$ fin. ϕ .

Deinde autem ad has duas directiones etiam vires sollicitantes reduci conuenit. Ac primo quidem vis grauitatis iam secundum ipsam directionem C P agit: at vis A B = II per resolutionem praebet vint sursum tendentem II cos. Φ , et vim secundum P M agentem = II sin. Φ ; tertia vero vis frictionis λ II etiam vim praebet sursum vrgentem = λ II sin. Φ et vim horizontalem retro secundum M P agentem = λ II cos. Φ , sicque pro motu progressivo centri granitatis determinando secundum directionem verticalem C P habebimus totam vim = $M - \Pi$ cos. $\Phi - \lambda$ II sin. Φ et secundum directionem P M = II sin. $\Phi - \lambda$ II cos. Φ . Iam

vero ex his viribus deducuntur sequentes binae aequationes differentio-differentiales:

I. $\frac{M dd x}{2g dI^2} = M - \Pi \cos \varphi - \lambda \Pi \sin \varphi;$

II. $\frac{m da y}{2g d t^2} = \Pi$ fin. $\Phi - \lambda \Pi$ cof. Φ ;

vbi elementum temporis d t sumtum est constans, et litera g denotat altitudinem, ex qua gravia vno minuto secundo delabuntur, siquidem tempora in minutis secundis exprimere velimus.

s. 5. Deinde vero pro motu gyratorio determinando colligi debent momenta virium follicitantium respectu centri gravitatis M, vbi quidem ex pondere M nullum momentum oritur. Ex pressione autem Π secundum directionem MB agente momentum nascitur Π MB Π s, quo inclinatio ad horizontem augebitur. Ex frictione vero Λ Π secundum directionem Λ Π vrgente nascetur momentum Λ Π M $m = \Lambda$ Π b, quo adhuc inclinatio augeri est cenfenda. Atque hinc secundum principia motus, habebitur sequens aequatio differentialis secundi gradus:

III. $\frac{Mkkdd\Phi}{\frac{1}{2}gdt^2} = \prod s + \lambda \prod b.$

§. 6. Ante omnia igitur ex duabus prioribus aequationibus elidi oportet binas coordinatas x et y; quare cum posuerimus

 $x = s \text{ fin. } \Phi - c \text{ cof. } \Phi, \text{ erit}$ $dx = ds \text{ fin. } \Phi + s d \Phi \text{ cof. } \Phi + c d \Phi \text{ fin. } \Phi \text{ et}$ $ddx = dds \text{ fin. } \Phi + 2 ds d \Phi \text{ cof. } \Phi + s d d \Phi \text{ cof. } \Phi$ $-s d \Phi^2 \text{ fin. } \Phi + c d d \Phi \text{ fin. } \Phi + c d \Phi^2 \text{ cof. } \Phi.$

Simili

Simili modo cum sit

 $y = s \operatorname{cof.} \Phi + c \operatorname{fin.} \Phi$, erit

 $dy = ds \cos \phi - s d\phi \sin \phi + c d\phi \cos \phi$ et

ddy=ddscof. ϕ -2 dsd ϕ fin. ϕ -sdd ϕ fin. ϕ

 $-sd\Phi^2\cos\Phi + cdd\Phi\cos\Phi - cd\Phi^2\sin\Phi$.

Quia autem hae formulae nimis funt complicatae, quam yt in aequationes nostras priores eas induci consultum esset, per certas combinationes hinc concinniores formulas deriuemus; ac primo quidem erit

ddx fin. $\phi + ddy$ cof. $\phi = dds - sd\phi^2 + cdd\phi$, fimilique modo altera combinatio dabit

 $ddx \cos \Phi - ddy \sin \Phi = 2 ds d\Phi + s dd\Phi + c d\Phi$.

§. 7. Pari vero modo binae aequationes priores inter se combinentur, ac prior combinatio dabit

 $\frac{M(d d x \sin \Phi + d d y \cos \Phi)}{2g d r^2} = M \sin \Phi - \lambda \Pi,$

altera vero combinatio producet

 $M(ddx \cos \Phi - ddy \sin \Phi) = M \cos \Phi - \Pi$

Quodsi ergo in his aequationibus valores ante inuentos substituamus, binae aequationes priores in sormas abibunt sequentes:

I. $\frac{M dds - Msd\Phi^2 + Mcdd\Phi}{2gdi^2} = M \text{ fin. } \Phi - \lambda \Pi;$

II. $\frac{2 \text{ M d s d } \Phi + \text{ M s d d } \Phi + \text{ M c d } \Phi^2}{2 \text{ g d } l^2} = M \text{ cof. } \Phi - \Pi;$

quibus adiungi opportet tertiam iam ante inuentam III. $\frac{Mkkdd\Phi}{2gdt^2} = \Pi s + \lambda \Pi b$.

Acta Acad. Imp. Sc. Tom. VI. P. I.

2

§. 8.

quibus etiam tres incognitas, scilicet s, ϕ et Π definiri oportet. Ac primo quidem pressio Π commodissime ex tertia aequatione ita determinatur, vt sit $\Pi = \frac{Mkk dd \Phi}{2g d l^2(s + \lambda b)}$, qui valor si in prioribus aequationibus substituatur, per M diuidi poterit et ambae aequationes sequentes induent formas, postquam per $2g d t^2$ multiplicauerimus:

I. $d ds - s d \Phi^2 + c d d \Phi = 2 g d t^2 \text{ fin. } \Phi - \frac{\lambda k k d d \Phi}{s + \lambda b};$ II. $2 ds d \Phi + s d d \Phi + c d \Phi^2 = 2 g d t^2 \text{ cof. } \Phi - \frac{k k d a \Phi}{s + \lambda b};$

ficque totum negotium huc est reductum, vt ex his duabus aequationibus binae nostrae incognitae r et Φ eliciantur.

§. 9. Hic statim apparet elementum temporis d t commode ex calculo extrudi posse. Prior enim aequatio per cos. Φ et posterior per — sin. Φ multiplicata iunctim praebent

 $\frac{dds \cot (-sd\Phi^2 \cot \Phi + cdd\Phi \cot \Phi - 2dsd\Phi \sin \Phi)}{-sdd\Phi \sin \Phi - cd\Phi^2 \sin \Phi = \frac{hkdd\Phi}{s+\lambda b} (\sin \Phi - \lambda \cot \Phi)}$

Verum etiamsi hinc tempus t eliminatum videtur: tamen adhuc eius ratio reuera inest, quia eius elementum dt constans est assumtum; quandoquidem ex hac demum conditione differentialia secunda d d s et d d valores determinatos adipiscuntur; et hanc ob rem haec aequatio nullum nobis vsum praestari prorsus poterit.

§. 10. Cum igitur resolutio binarum aequationum inuentarum sine dubio maxime abstrusa sit censenda, plurimum intererit statum quaestionis ad maiorem simplicitatem reduci. Statuamus ergo ambas constantes b et c nihilo aequales; tum vero etiam a frictione mentem abstra-

firahamus, ita vt fit $\lambda = 0$; atque hoc casu binae aequa-

I. $dds - sd\Phi^2 = 2 gdt^2 \text{ fin.} \Phi$; II. $2 dsd\Phi + sdd\Phi = 2 gdt^2 \text{ cof.} \Phi - \frac{kkdd\Phi}{s}$.

§. II. Attendenti autem mox patebit, si harum aequationum prior per 2 ds, posterior vero per $2 s d\varphi$ multiplicetur, summam earum, quae erit

 $2 ds dds + 2 s ds d\Phi^2 + 2 s s d\Phi dd\Phi$

 $= 4g dt^{2} (ds \sin \Phi + s d\Phi \cos \Phi) - 2kk d\Phi dd\Phi$ fore integrabilem, quippe integrale erit

 $ds^2 + ssd\Phi^2 = 4gsdt^2$ fin. $\Phi - kkd\Phi^2$, fine $ds^2 + (ss + kk)d\Phi^2 = 4gdt^2(sfin. \Phi + C)$

in qua aequatione principium conservationis virium viua-

§. 12. Huic aequationi addatur prima in s ducta et summa erit

 $d.sds+kkd\Phi^2=2gdt^2$ (3sfin. $\Phi+2C$), quae ducatur in 2sds, vt prodeat haec forma:

 $d. ssds^2 + 2kksdsd\Phi^2 = 2gdt^2 (6sfin. \Phi + 4C)sds.$

At vero secunda aequatio ducta in s praebet

 $d. ssd + kkdd = 2 gdt^2 scof.$

hace porro ducatur in 2 ssd \$\Phi\$, vt prodeat

 $d. s^* d\Phi^2 + 2kkssd\Phi dd\Phi = 2gdt^2.2s^3 d\Phi cof.\Phi$, Quae aequatio ad praecedentem adiecta praebet $d. s s d s^2 + d. s d \Phi^2 + k k d. s s d \Phi^2$

 $= 2 g d t^2 (2 s^3 d \Phi \cos \Phi + 6 s s d s \sin \Phi + 4 C s d s)$

= 2 g d t2 (d. 2 s3 fin. 0 + d. 2 C s s),

vnde manifesto deducitur hoc integrale:

 $ssds^2 + s^*d\Phi^2 + kkssd\Phi^2 = 4gdt^2$ (s^{*}fin. $\Phi + Css + D$) ficque iam nacti fumus duas aequationes differentiales primi gradus, in quas introductae funt duae constantes arbitrariae C et D.

valorem 2 g d t², qui erit ex priore

$$4 g d t^2 = \frac{d s^2 + (s s + hk) d \Phi^2}{s fin. \Phi + C};$$

ex posteriore vero colligitur

$$4 g d t^2 = \frac{ssds^2 + ss(ss + kk) d\Phi^2}{s^3 Jin.\Phi + Css + D},$$

qui valores inter se aequati producent hanc. aequationem:

$$ds^{2}(s^{3} \sin \varphi + C s s + D) + (s s + kk) d\varphi^{2}(s^{3} \sin \varphi + C s s + D)$$

 $= s s d s^{2} (s \sin \Phi + C) + s s (s s + k k) d \Phi^{2} (s \sin \Phi + C).$

Transferantur nunc termini ita, vt ex altera parte tantum ds, ex altera vero $d\Phi$ tantum reperiantur, eritque

$$D(ss+kk)d\Phi^2 = Dds^2$$

quae aequatio confistere nequit nisi sit $\mathbf{D} = \mathbf{0}$, hocque casu ambae aequationes a se invicem non discrepant

§. 14. Talis autem aequatio integralis, principio virium viuarum innixa, nequidem generalius, admissa cylindri magnitudine et crassitie baculi erui potest, si scilicet etiam frictionis ratio habeatur. Verum, quamuis etiam alia combinatione integratio succederet: tamen hinc nihil plane

plane emolumenti redundaret ad problema propositum refoluendum, quandoquidem ad solutionem persectam ad minimum duplex integratio requireretur. Cum autem talem solutionem hactenus srustra tentassem, mihi quidem nulla alia via superesse videtur ad hunc motum cognoscendum, nisi vt ex ipsis aequationibus differentio- differentialibus solutionem per approximationes elicere conemur.

Determinatio motus quaesiti sine subsidio integrationis.

§. 15. Quoniam hoc Problema duabus acquatio. nibus differentialibus secundi gradus continetur, eae quatuor constantes arbitrarias inuoluunt; vnde intelligimus, ad Problema penitus determinandum quatuor requiri conditiones ab arbitrio nostro pendentes, id quod etiam ipsa quaestionis natura declarat. Cum enim status initialis tanquam cognitus spectari debeat, is viique quatuor rebus determinari deprehenditur. Primo enim non folum internallum BM=s datum habuerit valorem necesse est, sed etiam eius motus, quo primum procedere inceperit. Scilicet si motus a quiete inceperit, tum erit $\frac{ds}{dt} = 0$; fin autem baculo initio iam certus motus fuerit impressus, hinc formula ds certum valorem nauciscetur. Deinde in ipso initio non folum angulum $\epsilon CA = \phi$ certum valorem habuisse necesse est, sed etiam, ob motum impressum, celeritas angularis $\frac{d\phi}{di}$ datum quendam valorem accipiet: fieque valores initiales harum quatuor quantitatum: 1°:) s, 2°.) $\frac{ds}{dt}$, 3°.) Φ , 4° .) $\frac{d\phi}{di}$, determinationem Problematis exhaurient, quibus cognitis totum negotium huc redit, vt ad quoduis tempus sequens valores earundem quatuor quantitatum assignentur.

Q 3 §. 16.

6. r6. Constituto igitur statu initiali continuationem motus successive per gradus prosequi conueniet, quem in finem tempus in particulas satis exiguas divisum concipiamus, quarum singulas charactere differentiali dt designare liceat, quas quidem tam paruas accipi oportet, vt variatio motus in fingulis producta quafi infinite parua fpectari possit. Cum igitur tempus in minutis secundis exprimi sumserimus, elementum dt certam quandam partem exiguam vnius minuti secundi denotet, cuiusmodi pars si vna decima sufficere videatur, perpetuo nobis erit $dt = \frac{1}{10}$; fortassin etiam sufficiet ipsi dt majorem fractionem tribui, nisi solutionem magis exactam desideraueri-Ouo minus enim a veritate aberrare voluerimus, eo minores fractiones pro dt affumi debebunt. Hoc enim modo, si pro initio cuiusque talis exigui interualli temporis quatuor memoratae quantitates s, $\frac{ds}{dt}$, φ , $\frac{d\varphi}{dt}$ fuerint cognitae, tum ex ipsis aequationibus differentialibus secundi gradus earundem quantitatum valores pro fine huius tempusculi colligere licebit, quorum ope deinceps sequentia tempuscula simili modo percurri poterunt.

§. 17. Quo autem haec operatio facilius institui liceat, ponamus $\frac{ds}{dt} = p$ et $\frac{d\Phi}{dt} = \theta$, vt sit ds = p dt et $d\Phi = \theta dt$; tum vero ad quoduis tempus t hos quatuor valores s, p, Φ , θ tanquam cognitos tractemus, et ad tempus t + dt eos per s', p', Φ' et θ' indicemus, atque ex natura differentialium statim patet fore

s' = s + ds = s + p dt et $\phi' = \phi + \theta dt$, qui ergo iam erunt cogniti. At vero simili modo erit p' = p + dp et $\theta' = \theta + d\theta'$

vbi haec duo differentialia dp et $d\theta$ ex aequationibus differentio-differentialibus elicere oportebit, ita vt hoc modo nulla plane integratione indigeamus. His autem valoribus inuentis eadem operatio facile pro sequentibus temporis particulis dt expediri poterit.

§. 18. Confideremus igitur nostras binas aequationes differentiales secundi gradus generalissimas, nulla plane adhibita reflrictione, quae, posito ds = p dt, $d\phi = \hat{\theta} dt$,

$$dds = dp dt = (p'-p) dt,$$

similique modo

$$dd \phi = d\theta dt = (\theta' - \theta) dt$$

ad sequentes formas redigentur:

$$\frac{1. \frac{(p'-p)}{dt} - s\theta\theta + \frac{c(\theta'-\theta)}{at}}{at} = 2g \text{ fin. } \phi - \frac{\lambda k k (\theta'-\theta)}{dt (s+\lambda \theta)}$$

I. $\frac{(p'-p)}{dt} - s\theta\theta + \frac{c(\theta'-\theta)}{dt} = 2g \text{ fin. } \Phi - \frac{\lambda k k (\theta'-\theta)}{dt (s+\lambda b)}$,

II. $2p\theta + \frac{s(\theta'-\theta)}{dt} + c\theta\theta = 2g \text{ cof. } \Phi - \frac{k k (\theta'-\theta)}{dt (s+\lambda b)}$, quae reducantur ad has:

I.
$$\frac{p'-p}{at} + \frac{\theta'-\theta}{at}(c + \frac{\lambda k k}{s+\lambda b}) = 2g \text{ fin. } \Phi + s \theta \theta$$
,

II. $\frac{\theta'-\theta}{at}(s + \frac{k k}{s+\lambda b}) = 2g \text{ fin. } \Phi + s \theta \theta$,

II.
$$\frac{\theta'-\theta}{dt} \left(s + \frac{k k}{s + \lambda b}\right) = 2g \operatorname{cof.} \Phi - c \theta \theta - 2p \theta$$

ex quarum posteriore statim habetur

$$\frac{\theta'-\theta}{dt} = \frac{2g\cos(-c\theta) - c\theta\theta - 2p\theta}{s + \frac{k}{s + \lambda b}} = \frac{(2g\cos(-c\theta) - c\theta\theta - 2p\theta)(s + \lambda b)}{s(s + \lambda b) + kk},$$

Value collision

vnde colligitur valor ipfius 0'. Tum vero si iste valor pro $\frac{\theta^{\prime}-\theta}{dt}$ in priore aequatione substituatur, etiam quantitas p' per mera elementa cognita cognoscetur, ita vt pro tempusculo sequente habeamus iterum quaternas quantitates s', Φ' , p' et θ' , quae cum per meros numeros exprimantur, eas iterum simpliciter per litteras s, ϕ , p et θ de-

fignare

fignare licebit, ex quibus simili modo earum valores pro tempusculo insequente, siue ad tempus t+2dt definiri poterunt. Tales igitur operationes hand difficulter eo vsque continuare licebit, donec baculus a cylindro penitus fuerit delapsus.

§. 19. Hic autem duo occurrunt casus, quibus motus iste complicatus cessabit: alter locum habet si internallum BM=s toti portioni baculi MF enadit aequalis, quod
si enenerit, baculus cylindrum deserens motum conceptum
libere prosequerur, quatenus scisicet a sola granitate sollicitabitur. At vero etiam enenire potest, si portio baculi
MF suerit longior, vt baculus etiam, antequam punctum
F vsque ad A pertingat, cylindrum deserat, id quod
continget, quando presso in puncto A, quam posuimus

— II, enanescet; quare cum innenerimus

 $\Pi = \frac{M k k d d \Phi}{2g d t^2 (s + \lambda b)} = \frac{M k k (\theta' - \theta)}{2g d t (\varepsilon + \lambda b)},$

hoc eueniet quando fiet $\theta' - \theta = 0$; motus igitur hoc cafu eo vsque durabit, quoad fiat

(2g cof. $\Phi - c \theta \theta - 2p \theta$) (s $+ \lambda b$) = 0, five 2g cof. $\Phi - c \theta \theta - 2p \theta = 0$, five 2g cof. $\Phi = \theta (c \theta + 2p)$,

quod, cum angulus Φ continuo crescat, ideoque cos Φ decrescat, ex altera vero parte tam θ quam p continuo crescant, mox euenire debebit, nisi forte iam ante terminus F supra A suerit praeterlapsus.

§. 20. Cum hic fit $p = \frac{ds}{dt}$, littera p denotabit celeritatem progressiuam centri grauttatis baculi M, quatenus secun-

fecundum longitudinem BM promouetur, quam; ob gravitatem, continuo crescere manisestum est; tum vero $\frac{dds}{dt^2} = \frac{(p'-p)}{dt}$ exprimet accelerationem huius motus; deinde vero littera $\theta = \frac{d\Phi}{dt}$ exprimit celeritatem angularem, qua baculus circa centrum cylindri C quouis momento gyratur siue supra horizontem eleuatur; tum vero formula $\frac{b'-b}{dt}$ accelerationem huius motus gyratorii denotabit. Quando ergo ista acceleratio cessabit, baculus non amplius cylindro incumbet, sed motu gyratorio iam concepto cylindrum penitus deseret, totusque baculus a vi granitatis praecipitabitur, cuius motus determinatio nulla amplius laborat difficultate.

S. 21. Denique etiam circa frictionem quaedam hic funt animaduertenda, quoniam friccio eatenus tantum habet locum, quatenus baculus super puncto A prorepit; si enim tantum voluendo super cylindro procederet, nullam frictionem patererur. Quamobrem hic necesse est in celeritatem inquirere, qua baculus super cylindro prorepit. Ad tempus igitur t tangat baculus cylindrum in A, fitque A m = s; elapso autem tempore dt fiat contactus in a, existence angulo A C $a = d \phi$, sitque a m' = s + d s, eritque, ob radium cylindri CA=a et arculum $Aa=ad\Phi$, distantia $Am' = s + ds + ad\Phi$, vnde si aufferatur distantia A $m = s = \alpha m'$, remanebit spatiolum $\alpha \alpha$, per quod punctum baculi A interea processit; vnde patet, srictionem tum demum cessare, quando suerir $a d \phi + d s = 0$, quod igitur nunquam cueniet, nisi initio baculo motus contrarius fuerit impressus. Hoc enim casu excluso vtraque celeritas $\frac{ds}{dt}$ et $\frac{d\Phi}{dt}$ positinum habebit valorem. Acta Acad. Imp. Sc. Tom. VI. P. I.

Tab. I. Fig. 9.

6. 22. Quod si iam haec calculi praecepta ad casus determinatos, quibus scilicet omnia elementa status initialis per numeros absolutos suerint data, accommodare velimus, circa quantitates fingulas, quae hic occurrunt, ratione vnitatum, ad quas referantur, quaedam funt mo-Ac primo quidem mensuram temporis iam stabiliuimus, quippe quam in minutis secundis exprimi assumi-Deinde vero angulos Φ et θ in partibus radii, qui etiam vnitate designari solet, exprimi sumamus, quos ergo, dum corum finus et cosinus accipiuntur, ante ad menfuras folitas per gradus et minuta exprimi oportebit. Quantitates tandem longitudinales set p, pariter ac altitudinem g, in mensuris consuetis, veluti pedibus, exhibere licebit; vbi quidem, in gratiam calculi, eiusmodi pedes affumi conveniet, quorum 16 praebeant altitudinem lapfus g. His igitur praenotatis aliquem casum specialem per calculum euoluamus, cuius fortasse tractatio sternere viam poterit ad solutionem completam nostri Problematis propositi.

Descriptio casus specialis

hac methodo euoluendi.

6. 23. Sit baculus, seu potius trabs, parallelepipedum 12 pedes longum, cuius dimidia crassities sit semipedis (latitudo enim non in computum ingreditur). Centrum granitatis autem in medium cadat, ita vt eius distantia ab vtroque termino sit 6 pedum, cuius quadrati triens 12 dabit valorem ipsius kk, existente dimidia crassitie b=0.5 pedis; tum vero sit etiam diameter cylindri horizontalis, super quo trabs delabitur, vnius pedis, eiusque radius CA=0.5 et internallum BC=a+b=c=1 ped. existente

existente altitudine g = 16 pedum; tum vero trabs initio cylindro ita horizontaliter in puncto c imponatur, vt eius centrum grauitatis M ad dextram promineat, interuallo = 0.5 ped. ex quo situ dimissa, incipiat delabi, ita vt quouis ergo tempore elapso = t habebuntur istae duae aequationes:

I. $\frac{\theta'-\theta}{dt} = \frac{(3200)! \Phi - \theta \theta - 2p\theta)s}{ss + t^2};$ II. $\frac{p'-\theta}{dt} = 32 \text{ fin.} \Phi + s \theta \theta - (\frac{\theta'-\theta}{dt});$ vbi frictionem calculi commodioris gratia penitus negleximus.

§. 24. Incipiamus igitur ab ipso initio motus, quo sit tempus t = 0, et quia hoc momento habetur s = 0, 5, p = 0 $\phi = 0$ et $\theta = 0$, habebimus $\frac{\theta'-\theta}{dt} = \frac{64}{15} = 1,306$, hincque $\frac{p'-p}{dt} = -1,306$, sicque erit p' = -1,306. dt et $\theta' = +1,306$. dt, tum vero erit s' = 0,5 et $\phi' = 0$.

§. 25. Sumamus nunc primum temporis intervallum $dt = \frac{1}{10}$ fec. et quatuor elementa pro tempusculo sequente erunt

vnde colligetur p = -0,1306, $\phi = 0$, $\theta = 0,1306$,

 $\frac{\theta' - \theta}{dt} = 1,3601, \frac{\theta' - \theta}{dt} = -1,2976,$ hinc igitur fiet

 $s^{l} = s + p dt = 0, 5 - 0, 1306.dt;$ $p^{l} = -0, 1306 - 1, 2976.dt;$ $\Phi^{l} = 0 + 0, 1306.dt;$ $\theta^{l} = 0, 1306 + 1, 3061.dt.$

§. 26. Sumamus denuo $dt = \frac{1}{10}$, atque ad tempus $t = \frac{1}{2}$ fec. elementa nostri calculi erant

રિ 2

 $s=0,4869, p=-0,2603, \Phi=0,0131, \theta=0,2612,$ ficque erit $\Phi=45^{\circ}$. Calculum igitur vt aute profequendo reperiemus

 $\frac{\theta'-\theta}{dt} = 1,2759, \frac{p'-p}{dt} = -0,8235,$

erit ergo

s' = 0,4869 - 0,2603 .dt; p' = -0,2603 - 0,8235 .dt; $\Phi' = 0,0131 + 0,2612 .dt;$ $\theta' = 0,2612 + 1,2759 .dt.$

§. 27. Sumamus nunc denuo $dt = \frac{1}{10}$, et ad tempus $t = \frac{3}{10}$ elementa calculi erunt

ficque erit $\phi=2^{\circ}.15^{\prime}$, quia portio 0,026 respondet 1°.30′. Hinc igitur reperietur

 $\frac{6'-6}{dt} = 1,2111, \frac{p'-p}{dt} = 0,1149.$

Hinc ergo erit

s'=0,4609-0,3426.dt; p'=-0,3426+0,1149.dt; $\phi'=2^{\circ}.15+0,3888.dt;$ $\psi'=0,3888+1,2111.dt.$

§. 28. Statuamus denuo $dt = \frac{1}{10}$, vt tempus ab initio elapsum sit $\frac{2H}{3}$, et elementa nostra erunt

 $s = 0,4266, p = -0,3311, \Phi = 0,0781, \theta = 0,5099,$ whice calculo inflituto reperitur

 $\frac{b'-b}{at} = 1,1199$ et $\frac{b'-b}{at} = 1,4942$, vnde fit

s' =

s=0,4266=0,3311.dr; p' = -0,3311 + 1,4942.dt; $\Phi'=4^{\circ}.29'+0,5099.di;$ 0'=05099+1,1199.dt.

§. 29. Statuatur denuo di = io, et elementa pro tempore $t = \frac{s \parallel}{10}$ ita se habebunt:

 $s=0,3935, p=-0,1817, \phi=7^{\circ}.25', \theta=0,6219,$ quibus inuentis calculo consueto instituto siet

 $\frac{b'-b}{dt} = 1,0221$ et $\frac{b'-b}{dt} = 3,2608$,

vnde fit

s' = 0,3935 - 0,1817.dtp' = -0,1817 + 3,2608.41, $\Phi' = 7^{\circ}, 25' + 0,6219.dt,$ $\theta = 0,6219 + 1,0221.dt.$

§. 30. Denuo flatuatur $dt = \frac{1}{10}$, et pro tempore = 5 | elementa ita erunt comparata:

s=0.3753, p=0.1444, $\phi=10^{\circ}.59'$, $\theta=0.7241$, quibus inuentis calculo pro inuestigandis nouis p' et 0 in-

 $\frac{\theta'-\theta}{dt} = 0,9484 \text{ et } \frac{p'-p}{dt} = 5,3451,$ vnde colligitur

> 5' = 0,3753 + 0,1444.dt,p' = 0, 1444 + 5, 3451 . dt, $\Phi' = 10^{\circ}$, $50^{\circ} + 0$, $7241 \cdot dt$, $\theta' = 0,7241 + 0,9484 \cdot dt$

ў. 31.

§. 31. Sumatur iterum $dt = \frac{r}{10}$, vt pro temporis momento $\frac{r}{10}$ elementa fiant

 $s=0,3897, p=0,6789, \phi=15^{\circ}.8^{\circ}$ et $\theta=0,8189$.

Calculum ergo vt ante prosequendo elicimus

m ergo vi anto
$$\frac{p^2}{a_1} = 7,6821$$
, $\frac{p^2}{a_1} = 7,6821$,

unde orietur

orietur

$$s' = 0,3897 + 0,6789 \cdot dt$$
,
 $p' = 0,6789 + 7,6821 \cdot dt$,
 $\Phi' = 15^{\circ} \cdot 8' + 0,8189 \cdot dt$,
 $\theta' = 0,8189 + 0,9334 \cdot dt$.

§. 32. Quoniam motus iam regularior fieri incipit quam initio, nunc intervallum dt augere poterimus;
fumamus ergo $dt = \frac{1}{5}ll$, atque elapso tempore $\frac{9}{10}ll$ erit

 $s=0,5255, p=2,2153, \Phi=24^{\circ}\cdot33', \theta=1,0056,$ unde fit

 $\frac{b'-b}{dt}$ = 1,0141 et $\frac{p'-p}{dt}$ = 12,8129,

quocirca fiet

$$\begin{array}{l}
a & \text{incl} \\
s' = 0,5255 + 2,2153 \cdot dt, \\
\phi' = 24^{\circ} \cdot 33' + 1,0056 \cdot dt, \\
p' = 2,2153 + 12,8129 \cdot dt, \\
\theta' = 1,0056 + 1,0141 \cdot dt.
\end{array}$$

§. 33. Sit iterum $dt = \frac{11}{2}$, ita vt elapso tempore $t = \frac{1}{10}$ elementa nostra sint

elementa nostra sint
$$s = 0.9686$$
, $p = 4.7779$, $\Phi = 36^{\circ}.9'$, $\theta = 1.2084$,

quibus inuentis porro colligitur

inventis porto constitue
$$\frac{p'-p}{at} = 19,3306$$
,

hine porro nanciscemur

 $s^{i} = 0,9686 + 4,7779 \cdot di$ p' = 4,7779 + 19,3306. dt, $\Phi' = 36^{\circ}.9' + 1,2084.dt,$ $\theta' = 1,2084 + 0,9606.dt.$

§. 34. Adhuc sumatur $dt = \frac{1}{5}$, et elapso tempore 1 50 elementa nostra erunt

 $s = 1,9242, p = 8,6440, \Phi = 50^{\circ}. 8', \theta = 1,4005,$ ex quibus, si secundum praecepta data computemus, formula 32 cof. $\phi - \theta (\theta + 2p)$

iam fit negativa; vnde intelligitur, trabem iam ante hoc tempus 1 3/1 cylindrum penitus deseruisse et nunc motu libero per solam grauitatem delabi, pro motu quem centrum grauitatis hoc momento iam concepit; tum vero etiam motum gyratorium, quem hoc momento habuit, perpetuo conservabit, cuius celeritas angularis cum sit

 $\frac{d\Phi}{dI} = \theta = 1,4005$

fingulis minutis secundis angulum conficiet hoc numero expressum. Quamobrem singulis minutis secundis motu angulari per angulum 80°. 12' gyrabitur.

§ 35. Haec quidem determinatio motus non mediocriter a veritate aberrabit, propterea quod temporis interualla nimis magna funt assumta, quandoquidem circa finem nostra elementa nimis magnas mutationes sunt passa, quam vr motus vnisormis per vnum internallum pro aequabili haberi posset. Interim tamen, neglectis minutiis, hine fatis distinctam nanciscimur ideam motus quo nostra trabs delabetur. Hinc enim discimus, statim ab initio trabem tardissime ad motum concitari, atque adeo, dum super cylindro inclinatur, in contactu A retro repere. Cum enim celeritas prorepens supra inuența sit

$$\frac{ds}{dt} + \frac{\frac{1}{2}d\Phi}{dt} = p + \frac{1}{2}\theta,$$

ab initio per aliquod tempus haec quantitas, seu eius duplum 0+2p mansit negatiuum, atque videmus elapso de mum dimidio minuto secundo baculum antrorsum repere incipere, a quo tempore satis prompte descendendo prolabitur. Caussa huius phoenomeni in eo est sita: quod centrum granitatis M circa initium alium motum concipere nequit, nisi verticalem, eumque adeo lentissimum; tum enim demum, quando trabs iam satis notabilem inclinationem est nacta, motum horizontalem recipere potest.

Emendatio Solutionis praecedentis.

§. 36. Quo autem aberratio istius methodi a veritate diminuatur, calculum sequenti modo institui conneniet, vbi quidem eidem exemplo determinato insistemus. Ponamus ad tempus =t ab initio elapsum iam hos valores esse inuentos: p=e, s=f, $\theta=\varepsilon$ et $\varphi=\zeta$, tum vero elapso insuper tempusculo $=\tau$ haec elementa abire in p^i , s^i , θ^i et Φ^i , ad quorum valores inuestigandos statuamus $p^i=e+A\tau+B\tau\tau$, vnde cum sit $s^i=\int p^i\,d\tau$, siet

 $s = f + e \tau + \frac{1}{2} A \tau \tau + \frac{1}{3} B \tau^{3}$. Simili modo fit $\theta' = \varepsilon + \alpha \tau + \beta \tau \tau$, vnde colligitur

 $\Phi' = \zeta + \epsilon \tau + \frac{1}{2} \alpha \tau \tau + \frac{1}{3} \beta \tau^3,$

vbi quidem sumamus angulum ζ more solito in gradibus et minutis dari, partes autem adiectas $\varepsilon \tau + \frac{1}{2} \tau \tau + \frac{1}{3} \beta \tau$ in partibus radii exprimi, vt hinc siat

fin.
$$\phi' = \text{fin. } \zeta \text{ cof. } (\varepsilon \tau + \frac{\tau}{2} \alpha \tau \tau + \frac{\tau}{3} \beta \tau^3)$$

$$+ \frac{\cot \zeta \text{ fin. } (\varepsilon \tau + \frac{\tau}{2} \alpha \tau \tau + \frac{\tau}{3} \beta \tau^3)}{\cot \zeta \text{ cof. } (\varepsilon \tau + \frac{\tau}{2} \alpha \tau \tau + \frac{\tau}{3} \beta \tau^3)} \text{ et}$$

$$- \text{ fin. } \zeta \text{ fin. } (\varepsilon \tau + \frac{\tau}{2} \alpha \tau \tau + \frac{\tau}{3} \beta \tau^3).$$

§. 37. Quia autem in hac evolutione non vitra fecundam potestatem ipsius \u03c4 ascendere connenit, erit

cof.
$$(\varepsilon \tau + \frac{1}{2}\alpha \tau \tau + \frac{1}{3}\beta \tau^3) = I - \frac{1}{2}\varepsilon \varepsilon \tau \tau$$
 et habelimus

sicque habebimus

fin.
$$\Phi' = (\mathbf{I} - \frac{1}{2} \varepsilon \varepsilon \tau \tau)$$
 fin. $\zeta + (\varepsilon \tau + \frac{1}{2} \alpha \tau \tau)$ cof. ζ et cof. $\Phi' = (\mathbf{I} - \frac{1}{2} \varepsilon \varepsilon \tau \tau)$ cof. $\zeta - (\varepsilon \tau + \frac{1}{2} \alpha \tau \tau)$ fin. ζ ,

quibus substitutis in ambabus nostris aequationibus supra exhibitis et ad hunc casum accommodatis:

$$\frac{\theta'-\theta}{\tau} = \frac{(s_2 \cot \phi' - \theta' (\theta' + 2p')) s'}{s' s' + 12} \text{ et}$$

$$\frac{p'-p}{\tau} = 32 \text{ fin. } \phi' + s' \theta' \theta' - \frac{(\theta'-\theta)}{\tau},$$

habebimus

$$\frac{\theta'-\theta}{\tau} = \alpha + \beta \tau$$
 et $\frac{p'-p}{\tau} = A + B \tau$.

§. 38. Incipiamus igitur a formula
$$\frac{\theta'-\theta}{\tau} = \frac{(z_2 \cos \phi' - \theta' (\theta' + z p') s'}{s' s' + 1z},$$

vbi cum ad partem sinistram tempus \u03c4 non vitra primam dimensionem assurgat, etiam in dextra parte altiores potestates reiiciamus. Hinc cum sit

32 cof.
$$\phi' = 32$$
 cof. $\zeta - 32 \varepsilon \tau$ fin. ζ et $\theta' + 2p' = \varepsilon + 2\varepsilon + (\alpha + 2A)\tau$,

Acta Acad. Imp. Sc. Tom. VI. P. I.

S

duca-

ducatur postrema aequatio in $\theta = \varepsilon$ prodibitque

$$\theta'(\theta'+2p')=\varepsilon\varepsilon+2\varepsilon\varepsilon+\tau(2\alpha\varepsilon+2A\varepsilon+2\alpha\varepsilon).$$

Quia vero etiam haec euolutio nimis fieret molesta, etiam primam potestatem r reilciamus, atque hinc obtinebimus

$$\frac{b'-b}{\tau} = \alpha = \frac{(s_2 \cos \beta, \beta - \epsilon (s + 2e))f}{ff + 12}.$$

 $\frac{6'-\theta}{7} = \alpha = \frac{(52 \cos \xi - \epsilon (6 + 2e))f}{ff + 12}.$ Ex priore vero aequatione eodem modo elicimus

$$p'-p=A=32$$
 fin. $\zeta+\epsilon\epsilon f-\alpha$.

Inuentis autem his duobus valoribus a et A habebimus pro tempore τ + τ ista elementa:

$$s' = f + e \tau + \frac{1}{2} A \tau \tau;$$

$$\phi' = \zeta + \epsilon \tau + \frac{1}{2} \alpha \tau \tau;$$

$$p' = e + A \tau;$$

$$\theta' = \epsilon + \alpha \tau.$$

§. 39. Hac ergo methodo praecedens solutio ita rectificatur, vt cum supra tantum sumsissemus s'=s+p dt, vbi s respondet ipsi f et dt ipsi τ , sine $s^i = f + e \tau$; hic valore accuratiore vtamur, scilicet

$$s' = f + e \tau + \frac{1}{2} \alpha \tau \tau;$$
 fimilique modo cum ante habuissemus $\Phi' = \Phi + \theta dt$, nunc habemus

 $\phi' = \zeta + \epsilon \tau + \frac{1}{2} \alpha \tau \tau,$ vnde etiam fine errore internallo temporis \(\tau \) fortasse maiores valores tribuere licebit, id quod ex quantitate terminorum ½ Αττ et ½ αττ diiudicari poterit, vt scilicet altiores potestates sequentes sine errore negligi queant.

§. 40. Quod si ergo hac methodo correcta ipsum praecedentem casum euoluere velimus et ab ipso initio inchoemus, vbi erat $f = \frac{1}{\epsilon}$, e = 0, $\zeta = 0$ et $\epsilon = 0$, ex nofiris formulis colligemus a = 1,3061 et A = -1,3061, ficque pro tempore τ habebimus:

$$s' = \frac{1}{3} - 0,6530.77; p' = -1,3061.7,$$

 $\Phi' = 0,6530.77; \theta' = 1,3061.7.$

§. 41. Hic igitur videtur statim tuto assumi poses se $\tau = \frac{1}{5}$, vnde elementa pro temporè $t = \frac{1}{5}$ erunt

f=0,4739, e=-0,2612, $ζ=0,0261=1^{\circ}.30^{\circ}$, ε=0,2612, quibus inuentis colligitur

 $\alpha = 1,2427$ et A = -0,3728, quocirca fit

 $s' = 0,4739 - 0,2612.\tau - 0,1864.\tau\tau;$

 $p' = -0,2612 - 0,3728.\tau;$

 $\Phi' = 1^{\circ}.30' + 0,2612.7 + 0,6213.77;$

 $\theta' = 0,2612 + 1,2427.\tau.$

§. 42. Sumamus iterum $\tau = \frac{\tau}{5}$, et pro tempore ab initio elapso $t = \frac{2^{1/2}}{5}$ elementa nostra ita se habebunt:

 $f=0,4142, e=-0,3357, \zeta=5^{\circ}.55^{\prime}$ et e=0,5097, ex quibus erit

 $\alpha = 1,0860 \text{ et A} = 2,3202,$

vnde fit

s' = 0,4142 - 0,3357.7 + 1,1601.77; p' = -0,3357. + 2,3202.7; $\Phi' = 5^{\circ}.55^{\prime} + 0,5097.7 + 0,5430.77;$ $\theta' = 0,5097 + 1,0860.7.$

§. 43. Statuatur denuo $\tau = \frac{\tau}{3}$, vnde pro tempore $\tau = \frac{\pi}{3}$ ab initio elapso elementa nostra erunt

♣늘당) 140 (Sisku

f=0,3935, e=0,1283, $\zeta=13^{\circ}.1'$, $\epsilon=0,7269$, quibus inventis porro colligitur $\alpha'=0,9862$, A=6,4292. Sicque erit s'=0,3935+0,1283.7+3,2146.77;

s' = 0,3935 + 0,1283.7 + 3,2140.77; p' = 0,1283 + 6,4292.7; $\Phi' = 13^{\circ}.1' + 0,7269.7 + 0,4931.77;$ $\theta' = 0,7269 + 0,9862.7.$

§. 44. Sit iterum $\tau = \frac{1}{3}$, ita vt elementa nostra pro tempore $t = \frac{4}{3}$ siant

f=0,5477, e=1,4141, $\zeta=22^{\circ}$ 31', $\varepsilon=0,9241$. Calculo igitur vt hactenus instituto reperietur

 $\alpha = 1,1619$, A = 11,5603, quocirca orietur

 $s' = 0.5477 + 1.4141 \cdot \tau + 5.7801 \cdot \tau \tau^{2};$ $p' = 1.4141 + 11.5603 \cdot \tau;$ $\psi = 22^{\circ} \cdot 31' + 0.9241 \cdot \tau + 0.5809 \cdot \tau \tau;$ $\theta' = 0.9241 + 1.1619 \cdot \tau.$

6. 45. Sumamus adhuc $\tau = \frac{1}{3}$ et quatuor elementa nostra ita se habebunt pro tempore t = 1'':

f=1.0617, e=3.7262, $\zeta=34^{\circ}.31'$, $\epsilon=1.1565$, calculo igitur vt ante prosecuto elicitur

 $\alpha = 1,3273$ et A = 18,2254, vnde porro fit

$$s' = 1,0617 + 3,7262.\tau + 9,1127.\tau\tau;$$

 $p' = 3,7262 + 18,2254.\tau;$
 $\phi' = 34^{\circ}.31' + 1,1565.\tau + 0,6636.\tau\tau;$
 $\theta' = 1,1565 + 1,3273\tau.$

9. 46. Sit iterum $\tau = \frac{1}{3}$ et elapso ab initio tempore $t = \frac{6}{3}$, elementa erunt

 $f=2,1714, e=7,3713, \zeta=49^{\circ}.28', e=1,4219,$ ex quibus porro colligitur

$$82 \operatorname{cof} \zeta - \varepsilon (\varepsilon + 2 \varepsilon) = -2, 1878$$

qui valor cum sit negatiuus, sequitur trabem iam cylindrum deseruisse, quare ad momentum inueniendum, quo hoc contigit, ipsi τ valorem aliquanto minorem tribui opportet, quem ex praecedentibus formulis haud difficulter colligere licet. Quaeratur scilicet tempus τ , quo sit

32 cof. $\Phi' = \theta' (\theta' + 2p)$, quem ergo calculum expediamus.

\$. 47. Cum sie

$$\Phi' = 34^{\circ} \cdot 31^{f} + 1$$
, 1565. $\tau + 0$, 6661. $\tau \tau$, erit cof. $\Phi' = \text{cof. } 34^{\circ} \cdot 31^{f} (1 - \frac{1}{2}(1, 1565)^{2} \cdot \tau \tau)$

- fin. $34^{\circ} \cdot 31^{f} (1, 1565 \cdot \frac{1}{2}(1, 3273)^{2} \tau \tau$

qui valor enclutus praebet

 $cof. \Phi' = 0,82396 - 0,65533. \tau - 0,92795. \tau \tau,$ ideoque

32 cos. $\Phi' = 26$, 36672 — 20, 97050. τ — 29, 66560. $\tau\tau$. Pro altera autem parte quia est

 $\theta' + 2p' = 8,6089 + 37,7781.7$, erit

 $\theta'(\theta'+2p')=9$, 9562 + 55, 1570. τ + 50, 1429. τ_{τ} vnde pro tempore τ definiendo haec habebitur aequatio:

16,4105 = 76,1276.7 + 79,8085.77

§. 48. Quia iam nouimus incognitam 7 paullo minorem esse quam ;, ponamus

 $\tau = \frac{1}{5} - z$, vt fit $\tau \tau = \frac{1}{25} - \frac{2}{5}z$ quibus valoribus substitutis fiet

16, 4105 = 18, 4178 - 108, 0508. 2 Vnde concluditur

 $z = \frac{2}{100} = 0$, 0185, ideoque $\tau = 0$, 1815, ita vt tempus ab initio elapfum fit 1, 1815; tum vero erit

f=2,0381, e=7,0341, $\zeta=47^{\circ}\cdot44^{\prime}$, $\epsilon=1,3974$, et quia hinc per hypothesin sit $\alpha=0$, siet A=27,6605.

\$\\$\\$. 49. His inventis praecipua Phaenomena huius motus mirabilis charius aspectui exponamus; atque vt iisdem elementis vtamur, quibus aequationes differentiales secundi gradus continentur, meminisse oportet, nos hic ad quoduis tempus posuisse s=f; deinde $\frac{ds}{dt}=p=e$, tum vero $\frac{dds}{dt^2}=\frac{t'-p}{dt}=A$. Pro angulo autem Φ nobis erat $\Phi=\zeta$, $\frac{d\Phi}{dt}=0=\epsilon$, ac denique $\frac{dd\Phi}{dt^2}=\frac{\theta'-\theta}{dt}=\alpha$, quibus valoribus introductis phaenomena isius motus in sequente tabula sumus complexi.

Repraesentatio motus, quo trabs §. 23. descripta fuper axe cylindrico delabitur.

		J	detableut		
Temp.t s	d s	dds	ir .a		
	d t	<u>d † 2</u>	Ψ	$d\Phi$	d d P
0,000 0,500	0,000	T 006		<u>dt.</u>	$\frac{dt^2}{}$
		,,,,,,,,,	•	0,000	1,306
		, , , , ,	r. 30	10.26r	11.046
0,700 0,414	-0,336		5. 5.	10	1-7-43
0,000 10,3931	+0.128	ا - م کا	5.55	0,509	I,086
0,800 0,548	+ 7 171	0,429	i3. I	0,727	0,986
I,000 I,062 . I,181 2,038 -	-,414	+ 11,560	22. 31	0, 924	1.160
-,000 -,002	T 3,720 j	$+1^{\circ},225$	24. 0 +	7	- 9 - 0 2
I, 181 2, 038 -	+ 7.004 -	1 0	1 1.00 ent. c	-, 450	1,327
I, 181 2, 038 -	· 120041	T = 7,000 4	7.44	1,397	0,000

6. 50. Elapso igitur tempore t=1,181 trabs a cylindro penitus recedere incipiet et dehinc libere motu acquisito delabetur; vbi quidem centrum grauitatis motum in parabola prosequetur, dum motus gyratorius, quem iam concepit, manebit vnisormis, cuius scilicet celeritas angularis erit =1,397, qua ergo singulis minutis secundis gyrabitur per angulum 80°. 10'. At si pro hoc momento locus centri grauitatis M desideretur, is binis coordinatis istis determinatur:

$$x = s$$
 fin. $\phi - cof. \phi = 0$, $836 = CP$ et $y = s cof. \phi + fin. \phi = 2$, $1108 = PM$.

Tab. I. Fig. 10

Quin etiam ipse morus, quem centrum grauitatis M hoc modo acquisierit, hinc assignari potest: erit enim seleritas verticalis

 $\frac{dx}{dt} = \frac{ds}{dt}$ fin. $\Phi + \frac{sd\Phi}{dt}$ cof. $\Phi + \frac{d\Phi}{dt}$ fin. $\Phi = 8$, 1550, quae ergo celeritas deinceps vniformiter augebitur et fingulis minutis fecundis incrementum accipiet = 32 pedum, Celeritas denique horizontalis erit

 $\frac{dy}{dt} = \frac{ds}{dt} \operatorname{cof.} \Phi - \frac{sd\Phi}{dt} \operatorname{fin.} \Phi + \frac{d\Phi}{dt} \operatorname{cof.} \Phi \stackrel{*}{=} 7,7785$

quam celeritatem deinceps constanter invariatam servabit.

Confiderationes

super quaestione in genere proposita.

- \$. 51. Ex exemplo allato, quod euoluimus, fatis liquet, quo modo alios quoscunque huiusmodi casus determinatos calculo expediri conueniat, vbi quidem inprimis est tenendum, interualla temporis eo minora accipi debere, quo minus a veritate aberrare voluerimus. Tum vero etiam, si frictionem negligere voluerimus, aequatio integralis, ex principio virium viuarum sluens, haud leue subsidium afferre poterit; quam ob rem istam aequationem integralem hic adhuc adiiciamus.
- §, 52. Omissa autem frictione ambae aequationes differentiales secundi gradus, quibus solutio problematis continetur, ita erant comparatae:

1. $d d s - s d \varphi^2 + c d d \varphi = 2 g d t^2 \text{ fin. } \varphi$,

II. $2/dsd\varphi + sdd\varphi + cd\varphi^2 = 2gdt^2 cof. \varphi - \frac{kkdd\varphi}{s}$.

Iam ducatur prima in $2 ds + 2 c d \varphi$, altera vero in $2 s d \varphi$ et in vnam summam collectae dabunt

 $2 ds dds + 2 s ds d\Phi^{2} + 2 s s d\Phi dd\Phi + 2 (c c + kk) d\Phi dd\Phi$

 $+2cdsdd\Phi + 2cd\Phi dds$

 $=4gdt^{2}(ds \sin \phi + c d\phi \sin \phi + s d\phi \cos \phi),$

cuius integrale sponte se prodit

 $ds^2 + ssd\Phi^2 + (cc + kk)d\Phi^2 + 2cd\Phi ds$

 $=4g dt^{2}(s fin. \Phi - c cof. \Phi + C)$

vbi constantem C ex statu initiali definiri oportet.

§ 53.

§. 53. Aequatio haec integralis concinnius hoc

 $(ds+cd\Phi)^2+(kk+ss)d\Phi^2=4gdi^2(s \text{ fin.}\Phi-c \text{ cof.}\Phi+C)$ quae, fi vt supra faciamus $\frac{ds}{dt}=p$ et $\frac{d\Phi}{dt}=\theta$, accipiet hanc

 $(p+c\theta)^2+(kk+ss)\theta\theta=4g(s \text{ fin.} \Phi-c \text{ cof.} \Phi+C)$ ex qua aequatione pro quouis tempore, fi iam innotuerit valor ipfius θ praeter variabiles principales s et Φ , valor litterae p commode affignari poterit, quo pacto calculus fupra adhibitus ad maiorem certitudinem euchi poterit.

\$. 54. Quod si vero etiam frictionis rationem habere lubuerit, vnice aequationibus differentialibus secundi gradus inhaerere cogimur, quae erant:

I. $d ds - s d \Phi^2 + c d d \Phi + \frac{\lambda k k d d \Phi}{s + \lambda b} = 2 g d t^2 \text{ fin. } \Phi;$ II. $2 ds d \Phi + s d d \Phi + c d \Phi^2 + \frac{k k d d \Phi}{s + \lambda b} = 2 g d t^2 \text{ cof. } \Phi;$

vbi littera λ ex quantitate frictionis definiri oportet, cuius valor vulgo aestimari solet $=\frac{1}{5}$, qui autem, si superficies magis minusue suerint politae, etiam siue minor siue maior accipi debebit. Hic autem valor tantum locum habet, quando reuera datur attritus. At si minor valor sufficiat ad attritum auertendum, tum etiam ipsi λ minor iste valor tribui debebit, haucque cautelam in singulis temporis internallis sollicite observasse necesse est. Cum igitur sit celeritas attritus $=\frac{ds}{dt}+\frac{ad\phi}{dt}$, valor huius formulae in tempore expressus nihilo aequetur, indeque eliciatur valor litterae λ , qui si minor prodeat quam $\frac{1}{5}$, is in calculum introducatur, eritque tum $\frac{ds}{dt}=-\frac{ad\phi}{dt}$; sin autem maior producatur, eritque tum $\frac{ds}{dt}=-\frac{ad\phi}{dt}$; sin autem maior producatur. Sc. Imp. Tom. VI. P. I.

dierit, tum sumi oportet $\lambda = \frac{1}{3}$, quo casu aderit attritus.

Inuestigatio motus trabis, quamdiu ob frictionem attritus in contactu A auertitur.

- § 55. Si status initialis trabis super cylindro ita fuerit comparatus, vt in contactu nullus detur attritus; tum vel minima frictio valebit attritum per aliquod tempus impedire, quamdiu scilicet ad hoc praestandum minor valor litterae λ sufficit quam τ, siquidem hanc fractionem τ pro maxima vi, quam frictio exerere valet, assumamus. Quamdiu autem nullus ad suerit attritus, singulari prorsus commodo vsu venit, vt motus trabis, qui sine frictione soret inperscrutabilis, expediri possit, id quod vtique operae pretium crit luculentius ostendisse.
- §. 56. Cum celeritas attritus in contactu A sit $= \frac{ds}{dt} + \frac{ad\Phi}{dt}$, ponamus eam initio motus suisse nullam, et videamus, per quantum temporis spatium ea euanescens sit mansura. Hunc in sinem in nostris aequationibus statim ponamus $ds = -a d\Phi$, hincque $dds = -a d\Phi$ et $s = f a\Phi$. His autem valoribus substitutis binae nostrae aequationes sequentes induent formas:

I. $-add - sd - sd - cdd - 2gdt^2$ fin. $\Phi = -\frac{\lambda k k d d \Phi}{s + \lambda b}$;

II. $-2ad \Phi^2 + sdd + cd \Phi^2 - 2gdt^2$ cof. $\Phi = -\frac{k k d d \Phi}{s + \lambda b}$;

quarum prior per posteriorem divisa statim dat

 $\lambda = \frac{(c-a)dd\Phi - sd\Phi^2 - 2gdl^2 fin.\Phi}{(c-3a)d\Phi^2 + sad\Phi - 2gdl^2 co.\Phi},$

qui valor quamdiu minor fuerit quam ; motus quem inuestigamus reuera locum habebit; simulac vero maiorem obtiobtinebit valorem, tum eius loco fractio ; feribi debebit, et resolutio aequationum prorsus alio modo erit instituenda; quandoquidem tum trabs super cylindro prorepere incipiet.

§. 57. Cum posuerimus c = a + b, valor ipsius λ hoc modo concinnius exprimetur:

 $\lambda = \frac{-b d d \Phi + s d \Phi^2 + 2 g d t^2 fin. \Phi}{(a-b) d \Phi^2 - s d d \Phi + 2 g d t^2 cof. \Phi},$

vbi litteram s loco $f - a \oplus$ breuitatis gratia relinquimus. Hinc igitur colligimus

 $S + \lambda b = -\frac{(bb + ss)dd\Phi + asd\Phi^2 + 2bgdt^2 \int in.\Phi + 2gsdt^2 \cos.\Phi}{(a - b)d\Phi^2 - sdd\Phi + 2gdt^2 \cos.\Phi}$

§. 58. Hoc valore pro $s + \lambda b$ inuento, eum in posseriore aequatione substituamus, quae cum hanc induat formam:

 $kkdd \Phi = (s+\lambda b) [(a-b)d\Phi^2 - sdd\Phi + 2gdt^2 cof.\Phi]$ facta substitutione obtinebimus

 $k k d d \Phi = -(bb + ss) d d \Phi + asd \Phi^{2}$ $+ 2 b g d t^{2} \text{ fin. } \Phi + 2 s g d t^{2} \text{ cof. } \Phi,$

quae est aequatio duas tantum continens variabiles ϕ et t, in qua elementum dt constans est assumtum.

§. 59. Quoniam hic ipsa quantitas t non inest, hanc aequationem commode ad differentialem primi gradus reducere licebit. Ponatur enim $dt = p d \Phi$, et quia ddt = 0, erit $p d d \Phi + d p d \Phi = 0$, hincque $d d \Phi = -\frac{dp d \Phi}{p}$; quo valore substituto adipiscemur sequentem aequationem:

 $0 = \frac{kkdp}{p} + \frac{(bb+ss)dp}{p} + asd\phi$ $+ 2bgppd\phi fin. \phi + 2gsppd\phi cof. \phi,$ T 2 quae

quae reducatur ad hanc formam:

 $-(bb+kk+ss)\frac{dp}{p}=d\Phi(as+2bgpp \text{ fin.}\Phi+2gspp \text{ cof.}\Phi).$ Ponamus infuper $p=\frac{1}{q}$, vt fiat $\frac{dp}{p}=-\frac{dq}{q}$, et nostra acquatio erit:

 $(bb+kk+ss)qdq = d \oplus (asqq+2bg \text{ fin.} \oplus +2gs \text{ cof.} \oplus).$

§. 60. Transferamus nunc terminum $a \, s \, q \, q \, d \, \varphi$ in alteram partem, et quia $a \, d \, \varphi = - \, d \, s$, habebimus hanc aequationem sponte integrabilem:

 $(bb+kk+ss)qdq+sqqdds=2gd\Phi(b\sin\Phi+s\cos\Phi),$

quippe cuius integrale est:

(bb+kk+ss) $qq = 4gf(bd\Phi \text{ fin.} \Phi + sd\Phi \text{ cof.} \Phi)$ = $-4gb \text{ cof.} \Phi + 4gfsd\Phi \text{ cof.} \Phi$,

quare cum sit $s=f-a\varphi$, postremum membrum dabit $4gf\sin\varphi - 4gaf\varphi d\varphi \cos\varphi$.

Est vero

 $\int \Phi d\Phi \cos \Phi = \Phi \sin \Phi + \cos \Phi$

ita vt iam nostra aequatio integrata sit

(bb+kk+ss) $qq=4g(f \sin \Phi -a\Phi \sin \Phi -(a+b)\cos \Phi +C),$

fiue

 $(bb+kk+ss)qq = 4g (s \text{ fin.} \Phi - (a+b) \text{ cof.} \Phi + C),$ quam constantem C ex statu initiali definiri oportet.

§. 61. Quoniam igitur posuimus $d t = p d \Phi = \frac{d \Phi}{q}$ erit $q = \frac{d \Phi}{d t}$,

quo valore substituto impetrabimus sequentem determinationationem:

 $(bb+kk+ss)\frac{d\Phi^2}{dt^3} = 4g (s \sin \Phi - (a+b) \cos \Phi + C),$ vnde porro deducimus

$$dt = \frac{d\phi \vee (bb + kk + ss)}{2 \vee g (s \sin \phi - (a + b) \cos \phi + C)},$$
unider formula

cuius quidem formulae integratio haud patet, sed facile per quadraturas construitur, et inde plurimum praestitisse vtique videmur, quod saltem partem istius quaestionis abstrussssimae tam optato successu perficere contigerit.

§. 62. Cum autem iste motus non diutius durare fit censendus, quam donec valor litterae λ vsque ad limitem constitutum i assurgat, per valores integrales modo inuentos etiam valorem litterae λ definiri oportet. Quoniam igitur inuenimus:

$$\lambda = \frac{-b d}{(a-b)} \frac{d \Phi}{d \Phi^2 - s d} \frac{\Phi^2 + 2 g d}{\Phi^2 + 2 g d} \frac{d^2 fin. \Phi}{d^2 \cos d \Phi},$$
image differences

hinc primo differentialia secundi gradus excludamus ope aequationis inuentae:

$$\frac{d \ d \ \phi - \frac{a \ s \ d \ \phi^2 + 2b \ g \ d \ t^2 \ fin. \phi + 2g \ s \ d \ t^2 \ cof. \phi}{b \ b + k \ k + s \ s},$$
eriemus

ac reperiemus

 $\lambda = \frac{-absd\Phi^2 + (bb+kk+ss)sd\Phi^2 - (abgsdt^2cof,\Phi+2g(kk+ss)dt^2fin,\Phi)}{(a-b)(bb+kk)d\Phi^2 - 2bgsdt^2fin,\Phi + 2g(bb+kk)dt^2cof,\Phi}$ quae formula per positionem d = q d t viterius reducitur ad hanc:

$$\lambda = \frac{(bb+kk+ss)sqq-absqq-2bgscof, \phi+2g(kk+ss)fin, \phi}{(a-b)(bb+kk)qq-2bgsfin, \phi+2g(bb+kk)coj, \phi}$$
um invenerimus

vbi cum inuenerimus

$$q q = \frac{+g (s fm. \phi - (a + b) cof. \phi + c)}{b b + k k + s s},$$
Valore (ubdiscrete)

hoc valore substituto concluditur tandem

$$\lambda = \frac{2s(bb+kk+ss-a^{\frac{1}{2}})(s \sin \Phi - (a+b) \cos \Phi + C) - (bb+kk+ss)(bs \cos \Phi - (kk+ss) \sin \Phi)}{2(a-b)(bb+kk)(s \sin \Phi - (a+b) \cos \Phi + C) - (bb+kk+ss)(bs \sin \Phi - (bb+kk) \cos \Phi)}$$

6. 63. Hoc igitur mode valor ipsius λ per solum angulum Φ exprimitur. In huius autem fractionis tam numeratore quam denominatore triplicis generis membra occurrunt, quorum primum continet sin. Φ, secundum cos. Φ et tertium constantem C. Sie in numeratore membrum primi generis dat

(3bbss+4kkss+3s4-2abss+bbkk+k4) fin.Ф,

membrum secundi generis:

 $-s \cos(\Phi) (2ass + 3bss + 3bkk + 3b^s + 2akk + 2aab),$

et membrum tertii generis:

2 s (b b + k k + s s - a b) C.

Simili modo pro denominatore erit membrum primi generis:

 $s \text{ fin.} \Phi. (2 a b b + 2 a k k - 3 b^s - 3 b k k - b s s),$

secundi generis:

 $(3b^4+4bbkk+bbss-2aabb-2aakk+kkss+k^4)$ cos. Φ , tertii generis:

 $(2abb+2akk-2b^3-2bkk)$ C.

§. 84. Totum negotium hic eo redit, vt quouis casu oblato dispiciatur, quousque angulum Φ augere liceat, ante quam valor iste pro λ inuentus limitem i superare incipiat, hoc enim vbi contigerit, motus, quem hic desinimus, natura subito mutatur et trabs super axe protepere incipiet, quem motum aliter nisi per ipsas aequationes differentiales secundi gradus definire non licebit.

Applicatio huius inuestigationis ad casum specialem fupra descriptum.

\$. 65. Hic igitur iterum in motum eiusdem trabis inquiremus, quam supra iam sumus contemplati; verum hoc discrimine, vt hic etiam frictionis rationem simus habituri; ipsum autem motum vlterius hac methodo prosequi non licebit, quam donec trabs super cylindro prorepere incipiat. Habebimus igitur pro isto casu sequentes valores:

 $a = \frac{1}{2}, b = \frac{1}{2}, c = 1, \text{ et } k = 12,$

fumamusque vt ante 2g = 32, tum vero pro motus initio sit

$$s = \frac{1}{2}$$
, $\Phi = 0$, $\frac{ds}{dt} = 0$, et $\frac{d\Phi}{dt} = 0$,

vnde cum hic sumserimus $s = f - a + \varphi$, erit $f = \frac{t}{2}$, et quia erat $d + \varphi = q d t$, ipso initio etiam erit q = 0.

§. 66. His igitur valoribus admissis erit

$$ds = -\frac{1}{2}d\Phi; \ dds = -\frac{1}{2}dd\Phi \text{ et } s = \frac{1}{2} - \frac{1}{2}d\Phi,$$

vnde, aequationes pro motu fient

$$1. - \frac{1}{2} dd + s d + s d + 32 dt^2 \text{ fin.} + \frac{12 \lambda d d + \frac{1}{2} \lambda}{s + \frac{1}{2} \lambda}.$$

II.
$$-3dd\phi + 32dt^2 \cot \phi = \frac{12dd\phi}{s + \frac{1}{2}\lambda}$$

quarum illa per hanc divisa praebet

$$\lambda = \frac{-\frac{3}{2} d d + s d + s d + 32 d t^2 \text{ fin. } \Phi}{-s d d + 32 d t^2 \text{ cof. } \Phi},$$

vnde fit

$$s + \frac{1}{2}\lambda = \frac{-s s d d \Phi - \frac{1}{2} d d \Phi + \frac{1}{2} s d \Phi^2 + 32 s d t^2 \cot \Phi + 16 d t^2 \sin \Phi}{-s d d \Phi + 32 d t^2 \cot \Phi}$$

§. 67. Cum igitur ex aequatione secunda sit $12d d = (s + \frac{1}{2}\lambda) (32d t^2 \cos \Phi - s d d \Phi)$,

si valorem modo inuentum substituamus, habebimus

 $12 d d \Phi = -s s d d \Phi - \frac{1}{4} d d \Phi + \frac{1}{2} s d \Phi^2 + 32 s d t^2 \text{ cof. } \Phi + 16 d t^2 \text{ fin. } \Phi \text{ fiue}$

 $\binom{49}{4} + ss dd + \frac{1}{2}sd + 32sdt^2 \cos \theta + 16dt^2 \sin \theta$,

quae aequatio, vti ex praecedentibus colligere licet, integrabilis reddetur fi per $2d \oplus$ multiplicetur; prodibit enim

 $\begin{array}{l}
2\left(\frac{49}{4} + s s\right) d \oplus d d \oplus - s d \oplus^{3} \\
= 32 d t^{2} \left(2 s d \oplus \text{cof.} \oplus + d \oplus \text{fin.} \Phi\right),
\end{array}$

vbi in secundo membro loco $d \oplus$ scribatur -2 ds, vt habeatur

 $(\frac{49}{7} + ss) 2d \oplus d d \oplus + 2sdsd \oplus^2$ = 32 d t² (2sd \phi cof. \Phi + d \Phi fin. \Phi),

cuius integrale manisesto est

 $(\frac{49}{5} + 55) d \Phi^2 = 32 d t^2 (-\cos \Phi + 2 \int 5 d \Phi \cos \Phi).$

Est vero

 $\int s d \Phi \cos \theta = s \sin \theta - \int d s \sin \theta$

 $= s \sin \phi + \frac{1}{2} \int d\phi \sin \phi = s \sin \phi - \frac{1}{2} \cos \phi$

consequenter aequatio nostra integralis erit

$$(\frac{49}{4} + s \, s) \, d \, \Phi^2 = 64 \, d \, t^2 \, (s \, \text{fin.} \, \Phi - \text{cof.} \, \Phi + \mathbf{C}).$$

§. 68. Quoniam igitur haec aequatio differentialis est primi gradus et duas tantum variabiles z et φ complectitur, propter $z = \frac{1}{2} - \frac{1}{2} \varphi$, hinc solutio per quadraturas absolui poterit: erit enim

$$6 \, 4 \, d \, t^2 = \frac{\binom{49}{4} + 5 \, s \cdot d \, \Phi^2}{s \, \text{fin.} \, \Phi - \text{cof.} \, \Phi + C}.$$

Hic

Hic autem ex cognito initio motus constans C determinari debet. Cum enim initio fuerit $\phi = 0$, $\frac{d\phi}{dt} = 0$ et $s = \frac{1}{2}$, constans ista ita definietur vt sit C = 1, ita vt habeamus hanc aequationem:

$$64 dt^{2} = \frac{\binom{49}{4} + s s d + s}{s \sin \phi - \cos \phi + r},$$

five fi vt ante ponamus $\frac{d\phi}{dt} = q$, erit

$$(49 + ss) q q = 64 (s fin. $\varphi - cof. \varphi + 1).$$$

§. 69. Resumamus nunc valorem pro λ primo inuentum, qui erat

$$\lambda = \frac{-\frac{1}{2}dd\phi + sd\phi^2 + 32dt^2 \operatorname{fin} \phi}{-sdd\phi + 32dt^2 \operatorname{cof} \phi},$$

modo autem inuenimus

$$dd\phi = \frac{\frac{1}{2} s d \phi^{2} + 32 s d t^{2} \operatorname{cof.} \phi + 16 d t^{2} \operatorname{fin.} \phi}{\frac{49}{4} + s s},$$

vbi si loco d p scribamus q d t erit

$$dd\Phi = \frac{dt^2 \left(\frac{1}{z} s q q + 32 s \cos \theta + 16 \sin \theta\right)}{\frac{49}{4} + s s}$$

Ac si pariter in valore λ loco $d \phi$ scribamus q d t, ha-

$$\lambda = \frac{-\frac{1}{3} d d \oplus + s q q d t^2 + 32 d t^2 \operatorname{fin.} \oplus}{-s d d \varphi + 32 d t^2 \operatorname{cof.} \varphi},$$

vbi si loco da qualorem modo inuentum substituamus, reperiemus

$$\lambda = \frac{48sqq - 64s\cos(\varphi + 1536\sin(\varphi + 4s^3qq + 128s\sin(\varphi - 2ssqq - 64s\sin(\varphi + 1568\cos(\varphi - 4s\sin(\varphi + 1568\cos(\varphi + 1566\cos(\varphi + 15666\cos(\varphi + 1566\cos(\varphi + 1566\cos($$

Acta Acad. Imp. Sc. Tom. VI. P. I.

vbi

vbi iam pro lubitu loco q q scribi poterit valor inuentus

$$qq = \frac{64 \left(s \text{ fin. } \varphi - \text{cof. } \varphi + \mathbf{1}\right)}{\frac{49}{4} + s s}.$$

§. 70. Quo autem calculum fequentem pro maximo angulo φ inueniendo, cui conueniat $\lambda = \frac{1}{3}$, faciliorem reddamus, ponamus praeter $\frac{d\Phi}{dt} = q$ etiam $\frac{dd\Phi}{dt^2} = r$, ita vt fit

$$(\frac{49}{4} + ss) r = \frac{1}{2} sqq + 32 s cof. \varphi + 16 fin. \varphi$$

ideoque

$$r = \frac{s q q + 64 s \cos(\varphi + 32 \sin(\varphi))}{\frac{49}{2} + 2 s s}$$

existente

$$q q = \frac{64 (s \text{ fin. } \varphi - \text{cof. } \varphi + 1)}{\frac{49}{4} + s s}.$$

Computatis autem pro quouis angulo ϕ valoribus q q et r erit

$$\lambda = \frac{-r + 2s q q + 64 \text{ Jin.} \Phi}{-2rs + 64 \text{ coj.} \Phi},$$

vnde, si pro lubitu aliquot valores angulo φ tribuantur, inde haud difficulter is angulus φ concluditur, cui respondeat $\lambda = \frac{\pi}{3}$.

§. 71. Faciamus periculum, ponendo $\phi=18^\circ$, siue sit in partibus radii $\phi=0,31416$, hincque erit s=0,34292, vnde colligimus qq=0,80163, hincque r=1,25474, vnde consicitur $\lambda=0,31783$, ideoque tantillo minus quam $\frac{\pi}{3}$, quamobrem si tota vis frictionis suerit =0,3178 II, denotante II pressionem, motus trabis per angulum $\phi=18^\circ$ sine

fine attritu fieri poterit. Sin autem velimus vt prodeat $\lambda = \frac{1}{3}$, angulum φ aliquantillum vltra 18° augeri oportebit.

- § 72. Quoniam angulus φ non adeo magnus prodiit, vt eius finus notabiliter ab ipso arcu discrepet, ita vt fine sensibili errore sumi possit fin. $\varphi = \varphi$ et cos. $\varphi = 1 \frac{1}{2} \varphi \varphi$, ob ss prae $\frac{49}{4}$ valde exiguum satis exacte erit $q = \frac{128}{49} \varphi$; quare cum $q = \frac{d \varphi^2}{d t^2}$, erit $dt^2 = \frac{49}{128} \varphi^2$ ideoque $dt = \frac{7}{4} \varphi^2$, vnde integrando elicitur $t = \frac{7}{4} \sqrt{2} \varphi$. Hinc si, vti assumsimus sit $\varphi = 0.31316$ et $2\varphi = 0.62832$, sequitur fore t = 0.69359, id quod egregie conuenit cum motu huius trabis supra definito; vnde patet, elapso tempore $= \frac{70}{10}$ fore angulum φ propemodum 18°, neque enim frictio in tempore sensibilem producit mutationem.
- 9. 73. Quin etiam in genere pro quouis angulo φ , per quem trabs fine attritu procedet, tempus satis exacte assignari poterit, quandoquidem iste arcus φ tam est parvus, vt eius potestates superiores negligi queant. Cum enim in genere inuenerimus

$$qq = \frac{+g(s fin. \phi - (a + b) cos. \phi + c)}{bb + kk + ss}$$

fi constantem C ita definiamus, vt initio, vbi suerit $\varphi = 0$, etiam $q = \frac{d \Phi}{d t}$ euanescat, tum ob $s = f - a \varphi$; fin. $\Phi = \Phi$ et cos. $\Phi = \mathbf{1} - \frac{1}{2} \Phi \Phi$ erit

$$q q = \frac{4g \left(f \oplus -\frac{1}{2} (a-b) \oplus \oplus\right)}{b b + k k + s s}.$$

Quare fi in numeratore $\frac{1}{2}(a-b) \oplus \oplus$, in denominatore autem

tem ss negligamus, fiet

$$q q = \frac{4f g \Phi}{b b + k k} = \frac{d \Phi^2}{d t^2},$$

hincque deducitur:
$$dt = \frac{d \cdot \sqrt{(b \cdot b + k \cdot k)}}{2\sqrt{f \cdot g \cdot \Phi}},$$

cuius integrale est

$$t = \frac{\sqrt{fg} \oplus \sqrt{(bb+kk)}}{fg} = \sqrt{\frac{\phi(bb+kk)}{fg}},$$

hocque tempus iam in minutis secundis erit expressum.